

ΜΙΚΡΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Η «ΕΤΙΚΕΤΤΑ»

"Όταν θέλωμε νά ποιήμε γιά έναν άνθρωπο, ότι έχει καλούς τρόπους, μεταφραζόμεστε τή φράση: «Φέρεται σύμφωνα με την επικήττα». 'Αλλά κανείς δεν ξέρει πώς γεννήθηκε ή έκφρασις αυτή. 'Ακούστε λοιπόν γιά νά τώ μάθατε:

'Ο Λουδοβίκος ΙΔ', όταν έκτισε τώ ανάκτορο των Βερσαλλιών, άφησε ελεύθερη στό Κοινό τήν είσοδο του θραίου πάρκου που τώ περιτοίχιζε. Κι' έτσι, οι Παριζιάνοι μπορούσαν όλες τις ώρες τής ημέρας νά τριγυρίζουν μέσα στους θαυμασίους ανακτορικούς κήπους.

'Ο Λουδοβίκος όμως συνήθιζε συχνά νά κατεβαίνει καί νά κινή, είτε μόνος, είτε με τήν ακολουθία του, περιπατο μέσ' στό πάρκου του. Πολλοί λοιπόν άσπάζ ή άνθραπα του λαού, καθώς διασπασσανότουσαν με τόν βασιλέα στόν περίατο, δεν ήξεραν πώς νά φερθούν, πώς νά χωρηθουν καί πώς ν' απαντήσουν όσάκις ό Λουδοβίκος τούς άπέτεινε καμιά ερώτηση. Γι' αυτό ό άρχικηπουρός του παιλαπού έπεποίησε έναν πρόπο πρακτικό, γιά νά τούς διευκολύνη. 'Επίτοις πολλάίφκις παναζίδες με οδηγίες του πώς έπρεπε νά φέρεται κάθε πολίτης όταν θά βρισκόταν μπροστά στόν βασιλέα καί τις εζομίσεσσε σε διάφορα μέρη του κήπου. 'Η παναζίδες έξείνεις λεγόντου-

Η ΣΟΦΙΑ ΤΩΝ ΛΑΩΝ

ΚΙΝΕΖΙΚΑ ΡΗΤΑ

— "Όταν είσαι πλούσιος, έχεις συγγενείς. "Όταν είσαι φτωχός, είσαι μόνος σου".

— Εύκολότερα κινεζικά κανείς ένα κράτος, παρά τώ σπίτι του.

— 'Η φυλακή βρισκονται κλεισμένες μέρα καί νύχτα κι' όμως πάντα είνε γεμάτες. 'Η εκκλησίες έχουν πάντα όρθάνοιχτες τις πόρτες τους κι' όμως είνε πάντα άδειανές.

λο γιά τώ ύποψυγμένο του.

'Ο Μπριάν όμως με τώ χαμόγελο στό χείλι καί με οικειότητα πολύ-πολύ άνταρ-φωκτική, τόν δέχομε:

— "Άστα αυτά! Άστα αυτά! Μουθες άσφαλτός γιά κείνα τώ έρωμα τώ 10 φράγκα καί γιά τις τρεις μπύρες... Μά τώ χρέος αυτό φίλε μου, τόπασε ή παραγραφή καί δεν θά στό πληρώσω! "Άς δοίμε όμως.. Μήπως μπορώ νά σου φανώ διαφερετικά χρήσιμος; "Α! Στάσου.. Πρώτον, άγοράσω γιά τώ γεμάτιο μου έναν πίνακα σου. Δεύτερον.. Θέλεις τώ παρόσημο τής Λεγεώνας;

— Κόψε ύποψυγέ, με οκλαβώνετε με τήν καλύτερή σας! φώναζε ό ζογράφος καταπονηγμένος.

— Πιά καλά, είτε ό Μπριάν. "Άς γίνουν αυτά πρός τώ παρόν κι' αργότερα έχει ό Θεός..."

Πράγματι δέ αργότερα, με τήν ύποσπρηξι του Μπριάν, ό ζογράφος Μ... έκανε μιά άν' τις καλύτερες κωμικές, δικαίως άλλωστε, γιστι καί τώ τάλαντό του άξιζε.

"Ένας άν' τούς πολιτικούς έχθρους του Μπριάν, ήταν κι' ό Λεόν Ντωντέ, ό δευτενός τής Γερμανής «'Αξιόν Φρανσουά». Προσωπικός όμως τόν εκμαίωσε καί τόν έπισκεπτόταν τακτικά.

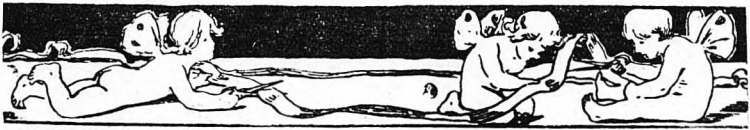
"Ένα μεσημέρι, ό Ντωντέ πήγε στ' αυτιοζίντο του καί τραβήξε γιά τώ κτήμα του Μπριάν, κοντά στό χωριό Κοσσερέ, νά τόν επισκεφθή.

Μόλις όμως έφτασε εκεί, ό κηπουρός του Μπριάν τόν έπληροφόησε, ότι ό κήπος του είχε φύγει άν' τώ προί γιά τώ Παρίσι κι' ότι θά ξαναγυρίζε τώ βράδυ.

— Τότε, φίλε μου, τού είπε ό Ντωντέ, πές στόν κ. Μπριάν ότι ήρθα νά τόν δώ, Λέγονται Λεόν Ντωντέ. Δεν πιστεύω νά ξεχάσεις τ' όνομά μου.

— Λεόν Ντωντέ... επανέλαβε ό κηπουρός δυό-τρεις φορές.

"Α! όχι, θά τώ θυμάμαι καλά, κέρε, γιατί ακριβώς ό άφεντικός μου έδωσε τελευταία αυτό τώ όνομα σε μιά άν' τις χήρες του! Κόσκαλο ό Ντωντέ.

ΑΠ' ΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΤΟΥ "ΜΠΟΥΚΕΤΟΥ,"

ΣΥΝΗΘΕΙΕΣ ΜΕΓΑΛΩΝ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΝ

"Όπως κατ' επανάληψιν έχοιμε γράψει, όλοι οι μεγάλοι συγγραφείς τών περασμένων χρόνων είχαν τις ιδιοτροπίες των, ιδιοτροπίες άλλόκοτες καί παράξενες, ιδιοτροπίες που τούς ενέντηναν καί τούς βοηθούσαν στη δουλειά τους.

'Ο περίφημος θεοποιητικός μεταρρυθμιστής Λουθήρος, π. χ., δεν μπορούσε νά χωράξη ούτε μιά γραμμή, άν δεν είχε μπρός στό πόδια του τώ στυλάκι του, τώ όποιο τάζε συνήθως με τά ίδια που τά χέρια. 'Επάνω τώ τραπέζι του είχε επίσης πάντα τοποθετημένον όταν έγραφε ένα φιλτασένο σταυρό. 'Οσάκις στους τοίχους τού γραφείου του είχε κρεμασμένες άπειρες γελοιογραφίες έχθρων του καί θεοποιητικών αντιπάλων του. "Όταν ό Λουθήρος είχε κέφι, εργαζόταν συνεχώς επί σειράν ημερών καί δεν έβγαυνε καθόλου έξω από τώ σπίτι του. "Όταν κουραζόταν, έταυρε τήν καθάρα ή τόν αλό του κι' έπαίξε κανένα μουσικό κομμάτι. 'Εκτός από τή μουσική, αγαπούσε πολύ τά... μωρά καί τά λουλουδία.

'Ο συνάδελφος του Λουθήρου, Καλβίνος, μελετούσε καί έγραφε πλαγιασμένος συνήθως στό κρεβάτι του. Κάθε πρωί παράγγελλε στόν ύπνρητή του νά τού φέρνη κοντά του τώ τραπέζι του με τά βιβλία του, τά χειρόγραφα του, χαρτί καί μελάνι. "Αμα άναγκαζόταν νά βγη από τώ σπίτι του γιά διάφορες δουλειές, γδινόταν άμέσως μιάς ενθύμης, πλάγιαζε κι' έξαικολούθουσε τις μελέτες του καί τις συγγραφές του.

'Ο μέγας Γάλλος δραματικός ποιητής Ρακίνας έγραφε πρώτα τις σκηνές τών θεατρικών έργων του σε απλό λόγο καί κατόπιν τις μετέφραζε ειδικώτατα καί ταχύντα σε θαυμασίους στίχους. Προτού μάλιστα επαχειρήση νά γράψη, έκανε μεγάλους περιπάτους «γιά νά τού κατέβη ή έμπνευσαι», καθώς έλεγε.

'Ο Γάλλος λόγιος 'Αινού, ό όποιος μετέφρασε στη γλώσσα του πολλούς αρχαίους συγγραφείς μας, δεικνυε συχνότατα τήν έργασία του κι' έπαίξε πάνο γιά νά ξεκουραστή. "Υστερα ξανάτανε τώ γράφω καί δουλέυε επί ώρες.

'Ο 'Αγγίλος ποιητής Πόπ, δεν μπορούσε νά εργασθή άν προηγουμένως δεν διηγήρε τά νεύρα του με μεγαλόφωνες καί πολύφωνες άπαυγυλιές, ή όποιες περιέγραφο τώ κατέβαζαν ιδέες.

'Ο Έξοχος Γερμανός λυρικός ποιητής Λέναιου, ό όποιος βρήκε οιακό τέλος στο φρενοκομείο, κάθε φορά που ήθελε νά γράψη στίχους, έπαίξε βιολί ή έπινε τούρκικον καφέ.

'Ο συγγραφέας καί φιλόσοφος Βένθαι, δεν έμπανε στό γραφείο του γιά εργασία, άν προηγουμένως δεν έταίξε στο άκρωτό ένα όποιοδήποτε έκκληρωστικό κομμάτι. Γιά μεγαλύτερη μάλιστα ενκόλια, σε κάθε δωμάτιο είχε καί από ένα τέτοιο μουσικό όργανο.

Από τούς άλλους συγγραφείς καί ποιητές, ό Ρουσσώ έγραφε κατά προτίμησιν τώ προί, ό Βύρην τώ μεσάνυχτα, ό Λεσάζ τώ μεσημέρι. 'Ο 'Αριστοίν σηκωνόταν από τις τέσσερες τώ προί κι' εργαζόταν ως τώ βράδυ.

'Η Γερμανία Σάνδη, τής όποιος τά χειρόγραφα ήσαν από τά πιο εύανάγνωστα, εργαζόταν τις περισσότερες φορές μετά τά μεσάνυχτα, επί τέσσερες—πέντε ώρες συνεχώς. "Όταν κουραζόταν, γέμιζε τήν πίνα της καί κάλυψε ή έπινε γάλα.

'Ο Μίλτον, που άναγέραμε καί παλαιάνο, διατεινόταν, ότι οι καλύτεροι στίχοι του ήσαν όσκι γραφότανσαν καί τή άνοιξη καί τώ καλοκαίρι. 'Ο 'Αλφρέο τούαντιόν, ό μέγας δραματογράφος τής 'Ιταλίας, διεηγήρασε, ότι κατá τήν περίοδο τής άνοίξεως καί τού καλοκαιριού γινόταν ό ήλιθότερος τών άνθρώπων.

'Ός πρός τόν τρόπον τόκου τού γραψίματος, ό Πασκάλ έγραφε επάνω σε λεπτότατες λουρίδες χαρτιού. 'Ο Βύρην τραβούσε στην άρχη επάνω στο χαρτί πέντε κάθετες γραμμές. Στην πρώτη στήλη έγραφε τήν ιδέα του όπως τού προτεροζόταν στο κεφάλι. Στη δεύτερη τήν ξαναγράφε διαρθωμένη καί εξαικολούθουσε καί τή διορθώνη καί νά τήν τελειοποιή μέχρι τής τέμτης στήλης, όταν ή φράση έταυρε καί τήν άριστική της μορφή. Πολλές φορές όμως τού χρειάζοταν νά γυρίση καί νά ξαναγράψη ένα τετράστιχο ... είκοσι φορές! Κάποιο Σάββατο μάλιστα ξόδεψε, κατá τήν άμολογία του 14 ώρες γιά νά συμπληρώσει ένα δίστιχο κατá τώ γούστο του.